OBORA

Pierwotnie OBORA nie była budynkiem dla bydła, tylko zagrodą – ogrodzonym miejscem, terenem, kawałkiem pastwiska, a nawet lasu, gdzie zamykało się krowy na noc. OBORA miała dawniej postać OBWORA, a w tej formie łatwiej już doszukać się źródłosłowu: wyraz ten pochodzi od nieużywanego już dziś czasownika OBEWRZEĆ ‘zamknąć kogoś lub coś w czymś’, pod względem semantycznym podobnego do OBWAROWAĆ, a pod względem morfologicznym pokrewnego z takimi czasownikami, jak zawrzeć, odewrzeć, rozewrzeć. Nieistniejący już, rdzenny czasownik prasłowiański o postać *verti, *vьrǫ niósł znaczenie ‘wetknąć, wsadzić, przycisnąć, zamknąć, zawrzeć’, a choć sam zanikł, pozostawił po sobie bardzo liczną rodzinę wyrazową.